

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

XCIV. Revocatio communicationis Indulgentiarum inter Confreres B. Mariæ
Virginis de Monte Carmelo, & Tertiarios S. Francisci aliàs a Clemte XII.
concessæ. 12. Martii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

XCIV.

Revocatio Communicationis Indulgentiarum inter Confratres Beatae Mariae Virginis de Monte Carmelo, & Tertiarios S. Francisci, alias à Clemente XII. concessae.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

ROMANUS Pontifex, Pacis, Justitiaeque praecipuus Auctor, & Conservator, nonnumquam ad importunorum petentium instantiam ad quasdam concedendas gratias desectitur, quas postmodum, rationabilibus suadentibus causis, praesertim cum in divini cultus detrimentum cedere comperit, revocat, cassat, & annullat, ac alias ad aequitatis, & justitiae praefatae feras reducit, prout rerum, & temporum, ac personarum, & locorum conditionibus, & qualitatibus diligenter pensatis, conspici in Domino salubriter expedire.

Communicatio Indulgentiarum à Clem. XII. concessa.

§. 1. Nuper pro parte Dilecti Filii Vincentii à Conceptione Fratris expressè professi, ac Prioris Generalis Ordinis Beatae Mariae de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupatorum Congregationis Hispaniae, Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Indulgentiis, & Sacris Reliquiis praepositorum exposito, quod alias sel. rec. Clemens Papa XII. Praedecessor Noster per quasdam suas in simili forma Brevis die xiii. Martii mdcxxxvi. expeditas Literas, instante Dilecto quoque Filio Bonaventura à Ferrara tunc temporis Ministro Generali Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum, tendentibus etiam in id precibus Dilecti pariter Filii Ludovici Benzoni Prioris Generalis tunc pariter existentis Ordinis Fratrum Beatae Mariae de Monte Carmelo, concesserat, ut omnes utriusque sexus Christianifideles ubicumque existentes, tam intra, quam extra claustra degentes, etiam conjugati, qui sub Regula Tertii Ordinis ejusdem Sancti Francisci militant, & sub jurisdictione pro tempore existentis Ministri Generalis secundodicti Ordinis reperiuntur, omnibus & quibuscumque Indulgentiis, & peccatorum remissionibus, ac poenitentiarum relaxationibus ab hac Sancta Apostolica Sede concessis, & concedendis, & quibus Confratres, & Confororibus Confraternitatum sub invocatione Beatae Mariae de Monte Carmelo quaedam sibi injuncta opera adimplentes gaudent, gaudere possent, & alias, prout in ipsius Clementis Praedecessoris Literis, quarum tenorem praesentibus pro expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur.

Quaestiones exorte super concessiois intelligentia.

§. 2. Et in eadem expositione subjuncto, quod, occasione promulgandi communicationem, seu concessionem Indulgentiarum hujusmodi, multa, in Hispaniarum praesertim Regnis, oborta dissensionis, multaque jurgia ex eo excitata fuerant, & in posterum excitari poterant, quippe quia Fratres Capuccini praedicti ab adimplimento piorum operum Confratribus, & Confororibus Confraternitatum Beatae Mariae de Monte Carmelo hujusmodi pro asequendis Indulgentiis illis concessis injunctorum proprios Tertiarios absolutos esse divulgabant; ideoque cultus erga Gloriosissimam Dei Genitricem Mariam de Monte Carmelo, ipsiusque celebres Confraternitates, necessariò minui videbatur; ac propterea ad hujusmodi tollenda inconvenientia, ac jurgia deinceps eventura, dissensionisque componendas, praefatus Vincentius Procurator Generalis plurimum desiderabat, ut vel praedictae Clementis Praedecessoris Literae revocarentur, vel illae saltem moderarentur, vel

opera pia Confratribus, & Confororibus Confraternitatum Beatae Mariae de Monte Carmelo, ad effectum consequendi Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac poenitentiarum relaxationes injuncta, Tertiariis etiam dicti Ordinis S. Francisci injungerentur.

§. 3. Eadem Cardinalium Congregatio, audito prius Dilecto quoque Filio Sigismundo à Ferrara moderno secundo-dicti Ordinis Fratrum Capuccinorum Procuratore Generali, qui praedictarum Literarum potius revocationi, quam novae cujuscumque oneris piorum operum impositioni adhereret, juribusque ab utraque parte deductis diligenter perpensis, die xix. Decembris proxime praeteriti censuit, Nobis esse supplicandum pro revocatione supradictarum Clementis Praedecessoris Literarum. Nobis propterea dictus Vincentius Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut sibi in praemissis opportunè providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Congregat. Indulgent. consilium pro ejusdem concessiois revocatione.

§. 4. Nos igitur ipsum Vincentium Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae praefatae Cardinalium Indulgentiis, & Sacris Reliquiis Praepositorum consilio, memoratas Clementis Praedecessoris Literas, communicationem Indulgentiarum, Confratribus, & Confororibus Beatae Mariae de Monte Carmelo concessarum, & concedendarum, ad favorem Tertiariorum Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum continentes, cum omnibus, & singulis in dictis literis contentis, & inde secutis quibuscumque, auctoritate Apostolica, tenore praesentium, revocamus, cassamus, irritamus, & annullamus, viribusque & effectu penitus & omnino vacuumus, ac vacuumas esse volumus & decernimus; Decretumque memoratae Congregationis Cardinalium die xix. Decembris proxime praeteriti, ut praefertur, editum, & à Nobis die ii. Januarii nuper elapsi, praevia illius relatione per memoratae Congregationis Cardinalium Secretarium facta, approbatum, auctoritate, & tenore praefatis, quatenus opus sit, de novo approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus.

Cui Pontifex adherendo, eam revocat, irritat &c.

§. 5. Decernentes ipsas praesentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quocumque spectabit, plenissimè suffragari; sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & defini debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, Nostra, & Cancellariae Apostolicae regula de jure quaesito non tollendo, ac dictorum Ordinum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanens, ad praemissorum

Cum clausulis, & Decretis opportunis.

effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod earumdem Literarum Transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem profus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 12.
Mart. 1744.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XII. Martii MDCCXLIV. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

D. Cardinalis Passioneus.

XCV.

Facultates Majoris Pœnitentiariæ, & Officii Pœnitentiariæ.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.
Christianæ
Religionis
spiritus, &
disciplina
circa lapsos.

PASTOR bonus Christus Dominus ad quærendam Ovem, quæ perierat, a Patre missus, quum ea reperta, atque humeris suis imposita, in Cœlum reversus fuerit, Vicarios operis sui, quibus universi gregis pretio magno sibi coempti regimen credit, exemplis præceptisque suis instructos reliquit, ut & commissas Oves intra moderatæ disciplinæ septa coercere, & continere omni studio satagerent; & si quas fortè, amore pravæ libertatis abreptas, procul a via salutis licentius aberrare contingeret, eas ad bonam frugem, & ad debita justitiæ officia revocare, ostensa potissimum ac proposita venia, misericorditer niterentur. Hæc autem Summi Pastoris Principis documenta præ oculis habentes Prædecessores Nostri Romani Pontifices, quemadmodum atrociora quædam, & graviora crimina severè notanda, ac districtè vindicanda duxerunt, latis contra eorum auctores Censuris, aliisque Ecclesiasticis pœnis, quarum abolutionem, seu relaxationem, pro suprema potestate in universa Ecclesia sibi concessa, suo peculiari judicio reservarunt, ne scilicet impunitas peccandi delinquentium excitaret audaciam, ita, ne contra nimiam obtinendæ veniæ difficultas pœnitentes ad desperationem propelleret, opportuna reversis ad cor offerre, atque admoveere remedia, memores Christi charitatis, & misericordiæ, nullo unquam tempore prætermiserunt.

Officii Pœnitentiariæ institutum, & utilitas.

§. 1. Ideo, præter alia plura pro variis causarum generibus constituta Romanæ Curie Tribunalia, voluerunt imprimis jam inde a vetustissimis usque temporibus extare in ea, & nunquam defecturum perpetuò conservari, instar fontis patens Domui David in ablutionem peccatoris, Apostolicæ Pœnitentiariæ Officium, ad quod universi Fideles ex omni Christiani Orbis regione pro suis quisque spiritalibus morbis quamlibet occultis, sive per se, sive per arcanas literas, propriis etiam suppressis nominibus, tutò confugere possent, & convenientem vulneribus medicinam, secreta & gratuita curatione (qualis ab omnibus optanda foret) protinus consequerentur. Cujus tam præclari, tamque salutaris instituti ratio Romanis pro tempore Pontificibus magnopere cordi fuit; tantamque ex hujus Officii ministerio in Ecclesiæ administratione utilitatem experti sunt; ut olim eidem Officio non modò causas ad interiorius pœnitentiæ forum, sed alias etiam complures ad gratiam, & justitiam externi fori pertinentes, expediendas committere non dubitarent.

S. Pius V. veteris Pœ-

§. 2. Sed sancto, ac salubri consilio Venerem, Prædecessor noster Sanctus Pius Papa V.

animadvertens hujusmodi negotiorum, atque curarum cumulum, aliorum Tribunalium instituto magis convenientium, Pœnitentiariæ Officium dumtaxat onerare, ac sedulum illud, atque assiduum studium aliis negotiis ad animarum salutem pertinentibus præcipuè tribuendum, imminuere posse; quod jam fel. record. Pius pariter Papa IV. ex parte facere aggressus fuerat, id ulterius promovere, ac perficere magna cum laude decrevit: ideoque, Anno Pontificatus sui IV. Incarnationis Dominicæ MDLXIX. quarto Kalendas Maji, edita Constitutione, quæ incipit *In omnibus*, veterem Pœnitentiariæ formam suppressit, atque abolevit, novamque de integro excitavit; multisque provide, ac sapienter constitutis circa Majoris Pœnitentiariæ, ejusque Officialium electionem, qualitates, certum numerum, functiones, stipendium, & secreti custodiam; eas dumtaxat facultates Officio Pœnitentiariæ concessit, ac deinceps competere voluit, quas novo ejusdem statui magis congruere judicavit.

§. 3. Has verò facultates cum a sequentibus Romanis Pontificibus fermè singulis ampliari, aut immutari, aut explicari, quæ Literis Apostolicis, quæ vivæ vocis oraculis, sæpè contigerit; cumque hujusmodi Literarum, atque oraculorum multiplicitas, & varietas pluribus in rebus non minimas dubitationis causas afferrent; placuit Innocentio XII. pariter Prædecessori Nostro unum ex ipsis delectum, unamque summam, & compilationem efformare, quam publicavit per suam Constitutionem, quæ incipit: *Romanus Pontifex*, datam anno Incarnationis Dominicæ MDCXCII. tertio nonas Aprilis.

§. 4. In qua tamen Constitutione quum idem Innocentius Pontifex Maximus aliqua facultatum capita in aliud tempus ordinanda distulerit, circa quæ nulla in hunc usque diem emanavit provisio; & cum nonnulla de cætero in eadem Constitutione disposita, majori quadam luce indigere, usu & experientia compertum fuerit; & non pauca præterea accesserint circa Apostolicæ Pœnitentiariæ facultates sequentium Pontificum decreta; & præsertim Constitutio fel. record. Clementis XII. immediati Prædecessoris Nostri, quæ incipit: *Apostolatus Officium*, Anno MDCCXXXII. quarto nonas Octobris edita; Idcirco, quod olim Nos ipsi sæpè optavimus, dum in minoribus existentibus munus Doctoris Decretorum in eadem Pœnitentiaria exerceremus; ut huic scilicet operi denuò manus admoveeretur; id ipsam a pluribus aliis sæpius optatum fuisse cognovimus. Postquam ergo Divinæ Providentiæ, cujus inscrutabilia sunt consilia, ita placitum fuit, ut immerentes Nos, & planè inopinantes ad summum Pontificatum proveheret, statim intelleximus, præfatis justis desideris a Nobis potissimum esse satisfaciendum.

§. 5. Quocirca re diù & maturè discussâ, multisque desuper consultationibus habitis, & omnes Prædecessorum Nostrorum Constitutiones, seu Literas quaslibet, atque omnia vivæ vocis oracula ipsius Pœnitentiariæ Officium quomodocumque concernentes, seu concernentia, præ oculis habentes; Salva semper Majoris Pœnitentiariæ facultate Romanum Pontificem consulendi in quibusvis particularibus casibus, etiam per præsentem nostras Literas non concessis, immò prohibitis, seu reservatis, & exceptis; itaut ipsi Majori Pœnitentiario de Romani Pontificis speciali mandato, vivæ vocis oraculo desuper sibi factò, procedere asserenti, indubia fides debeat adhiberi; Motu proprio, ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostri, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, infra scriptas facultates eidem Pœnitentiariæ, & Majori Pœnitentiario de cætero competere, ac in illa, & ab illo in hunc, qui sequitur, modum

1744.
Pœnitentiariæ formâ suppressâ, novâ instituit.

Innoc. XII. facultates plenius ordinavit.

Causæ edendi præsentem Constitutionem.

Incipit dispositiva.

Major Pœnitentiarius potest consulere Papam etiam in prohibitis; & ei de V. V. O. asserenti, fides habenda.

exerc-